

TOSAMA

Glasiło
izhaja od
meseca
oktobra
1965

Št. 4
april
1985

Število
izvodov:
1300

Leto
izdavanja
XX

GLASILO DELAVCEV TOSAME

15 - letnica okteta Tosama

Avgust Potočnik
Bogdan Juteršek
Anton Andrejka
Franc Belcijan

Stane Klopčič
Silvo Prenar
Mavric Kveder
Franc Rožič

Pleničke je prala...

je lepa narodna pesem, ki jo naš oktet zelo rad poje. V šali pravijo, da je ta pesem njihov zaščitni znak, saj so prav pleničke eden naših glavnih proizvodov. Smisel za humor, pripravljenost na smeh in ljubezen do petja so glavna vrlina in skupna točka naših osmih sodelavcev, ki prepevajo v našem oktetu TOSAMA. Upravičeno smo lahko ponosni nanje in njihovo vztrajnost, saj letos praznujejo že svojo 15-letnico. Od prvih začrtkov, ko so peli na tovarniških slavnih pa do danes, ko so prerasli okvire delovne organizacije in so začlenjeni in priljubljeni tudi v občini

skem merilu, je vztrajalo pet pevcev — duša okteta Avgust Potočnik in nič manj zaslužni ostali: Dano Juteršek, Tone Andrejka, Franc Belcijan in Stane Klopčič. Ostalih se je izmenjalo 12, v današnji zasedbi pa so poleg omenjenih še Franc Rožič, Mavric Kveder in Silvo Prenar. Veseli so jih povsod, saj ubrano pojejo, nekateri pa znajo tudi iz harmonike in drugih instrumentov izvabiti prelepe melodije.

Naši pojoči jubilarje pa so nam o svoji »pevski karieri« povedali tole:

POTOČNIK AVGUST — vodja okteta, prvi bas

»Pel sem že od malega rad. Še bolj pa sem se za glasbo navdušil pri vojakih, kjer sem spoznal prijatelja iz Vranskega. Ta je igral klavir in violino, razložil mi je note, pa sem si kupil staro harmoniko in začel. Od leta 1956 do 1958 sem imel svoj narodnozabavni ansambel Veseli bratci in kar precej smo igrali. Potem sem se preselil v domžalski konec, glasba pa je šla z mano. S harmoniko sem nastopil na vseh tovarniških slavnih, sam ali pa skupaj še s kakšnim pevcem ali muzikantom. Leta 1967 sem se pridružil oktetu Univerzale-Tosama, ko pa je ta razpadel, sva začela s sodelavcem in »sopevcem« Kepec

V TEJ ŠTEVILKI

Petnajst let s pesmijo — obletnica našega okteta Tosama

Novo v proizvodnji: zračna zavesa v mikalnici bo izboljšala delovne pogoje.

Četrto srečanje Tosamovcev — piknik na Studencu bo 1. maja 1985.

Priprave na volitve '85 so stole. Evidentirajmo kandidate, ki nas bodo odgovorno zastopali!

Novo! Kulturni koteček v našem glasilu. Še enkrat: vabimo vas k sodelovanju. Korajžo v roke!

Če bi radi vplivali na izbor kraja, kjer bomo v prihodnjih letih letovali, potem izpolnite anketo na strani 7 in jo vrnite v nabiralnik pri vratarju. Ste za morje, hribe ali toplice?

Pavletom razmišljati o Tosaminem oktetu. Zamisel sva uresničila leta 1969, ko je na tovarniškem prazniku ob 29. novembru zapel septet. Nad našim petjem, čeprav smo bili skromni amaterji, so bili sodelavci navdušeni. Tudi vodstvo tovarne nam je dalo spodbudo, tako da smo leta 1970 — takrat nas je bilo že osem — začeli resno vaditi. Od začetka pa do danes se nas je v oktetu zamenjalo 12. Od vsega začetka pa smo vztrajali Juteršek Dano, Andrejka Tone, Belcijan Franc, Klopčič Stane in jaz. Pri vsaki menjavi pevcev nastopijo težave, ker se mora novinec naučiti vse pesmi, za ostale člane pa je tako ponavljanje utrujajoče. V Tosami je malo moških, tako da izbira ni velika. Moram reči, da smo z zadnjim »novincem« imeli srečo, saj se je Rožič Franc neverjetno hitro »vklopil«. Odkrili smo ga ob priliki nastopa tovarniškega zbora ob 60-letnici Tosame. Pojem že dobrih 30 let. To so bila leta odrekanih in hkrati nepozabnih lepih doživetij. Nikoli nisem pomislil, da bi nehal. Imam tudi podporo domačih, žena je ljubiteljica glasbe, tako, da me ni nikoli ovirala, sin pa že gre po mojih stopinjah.

Vadimo dvakrat tedensko, česar marsikdo iz različnih razlogov ne zdrži, zato tudi prihaja do menjav. Smo pa vsi po vrsti veseli, zabavni ljudje in vsaka družba nas hitro sprejme.

Pojemo v glavnem slovenske narodne, koroške in partizanske pesmi, pa tudi kakšno lepo zvenco dalmatinsko ali makedonsko.

Načrti za v bodoče? Ostati vsaj na taki ravni, kot smo zdaj! To je poglavitno. Želimo si tudi uspešno izpeljati naše srečanje oktetov ob petnajstletnici in šentjernejško srečanje. V jeseni pa nas čaka še snemanje radijske oddaje.

JUTERŠEK DANO, drugi bas

»Še preden sem šel k vojakom sem pel v cerkvenem zboru v Dobu. Po vojaščini pa sem sodeloval v priložnostno ustanovljenih mešanih pev-

OKTET BRATOV PIRNAT IZ JARŠ

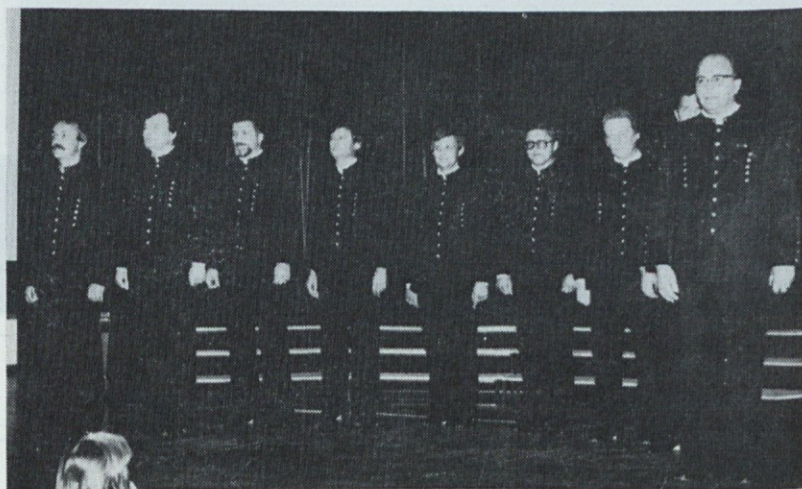
Bratje: Jernej, Miha, Janez, Tone, Pavle, Srečko, Peter in Lojze prepevajo že polnih 28 let v nespremenjeni postavi.

Začetek javnega nastopanja je na oddaji »Pokaži kaj znaš« v Ljubljani. Od takrat dalje so se javni nastopi vrstili križem po Sloveniji, Jugoslaviji, v zamejstvu, pa tudi v Nemčiji so že prepevali.

Ob 15-letnici delovanja so izdali mikro ploščo s 4 pesmimi, posneli so okoli 80 narodnih in umetnih pesmi pri RTV Ljubljana. na RTV pa imajo tudi dve polurni televizijski oddaji.

Za izredne kulturne dosežke so ob 25-letnici delovanja prejeli srebrno Kersnikovo plaketo ter »15. aprilsko nagrado« — plaketo, ki jim jo je dodelilo podjetje Jugoslovanske železnice, za dolgoletno sodelovanje.

Umetniški vodja okteta je Tone Juvan, ki jih tudi vodi zadnjih 15 let.

RUDARSKI OKTET IZ TITOVEGA VELENJA

Ustanovitev Rudarskega okteta je bila v septembru 1979. Nastal je spontano. Najprej se je pokazala potreba po taki obliki dela in petja, zraven pa še obilo dobre volje organizatorja in tu so bili prvi zametki sedanjega okteta.

Naziv Rudarski oktet so si nadeli zaradi tega, ker so vsi člani okteta zaposleni v Rudniku lignita Velenje. Poleg narodnih in umetnih pesmi pa Rudarski oktet goji tudi rudarsko pesem.

Nastopajo predvsem po Velenjski dolini in tu ob proslavah, pomembnih jubilejih in v raznih delovnih organizacijah. Poleg navedenega pa jih ne manjka na revijah po raznih krajih Slovenije. Gostovali so tudi v Vojvodini v okviru izmenjave kulture Titovih mest.

Oktet je prejel Napotnikovo bronasto značko za petletno delo. Vsako leto Rudarski oktet organizira srečanje oktetov ob stanovskem prazniku.

skih zborih v tovarni. Ko se je ponudila priložnost za sodelovanje v oktetu, ki sta ga ustanovljala Kepec in Potočnik, sem se pridružil in do danes smo zdržali skupaj.

Pojem najraje vesele pesmi, čeprav imamo Slovenci večinoma bolj otožne narodne. Tudi koroške pesmi so zelo lepe. Nad »umetniškimi« pesmimi nisem navdušen, čeprav gotovo so kvalitetne, vendar nimajo takega sporočila kot narodne, pa tudi manj zveneče so.

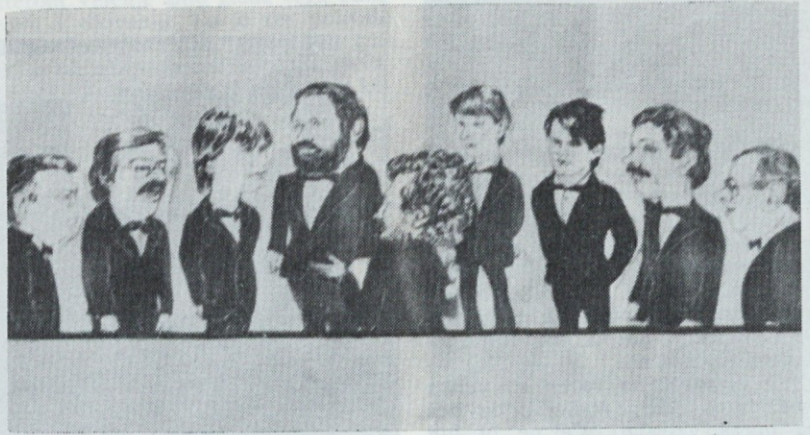
Petje pri oktetu je zame sprostitelj. Družba, in to dobra, veliko pomeni. Pridejo težavni dnevni, skrbi, slaba volja, ko pa se srečamo, »pohecamo«, vse nekako izpuhti, človek se sprosti, dobi spet voljo do življenja. Sprememba dobro dene.

Tudi sam oktet ima občasno krizo zaradi menjave pevcev. Takrat nastane dilema ali bi šli naprej ali ne. S Potočnikom sva že razmišljala, da bi se pridružila kamniškemu zboru Lira, ker vsaj jaz ne nameravam nehati peti, pa četudi bi oktet razpadel. Vendar smo do zdaj vse krize uspešno prešli.

Osebnostno bi tudi raje pel v zboru, tam pesem lažje obvladaš, ker je več glasov. Izredno uživam, ko v Šentjerneju pojemo na skupnih vajah. Tam vsak pevec neverjetno veliko pridobi. Tudi Tosama bi lahko imela zbor, dobrih pevcev je dovolj, kar je dokazal tudi zbor ob 60-letnici TOSAME, ki je zelo uspešno nastopil.

Tudi na občinski ravni se pogovarjamo, da bi iz štirih obstoječih oktetov ustanovili zbor.

Naš oktet zdaj redno nastopa ob kulturnem prazniku 8. februarju na osrednji občinski prireditvi, ob vseh občinskih obletnicah in praznikih, redno pa smo tudi udeleženci srečanja oktetov v Šentjerneju. S tega srečanja največ odnesemo. Izmenjavamo izkušnje, dobivamo nasvete, učimo se novih stvari od drugih pevovodij. Šentjerneju nam je tudi pomagal, da smo si utrlji pot tudi izven okvirov delovne organizacije. Imeli smo že prej kakšen zunanji koncert, Šentjer-

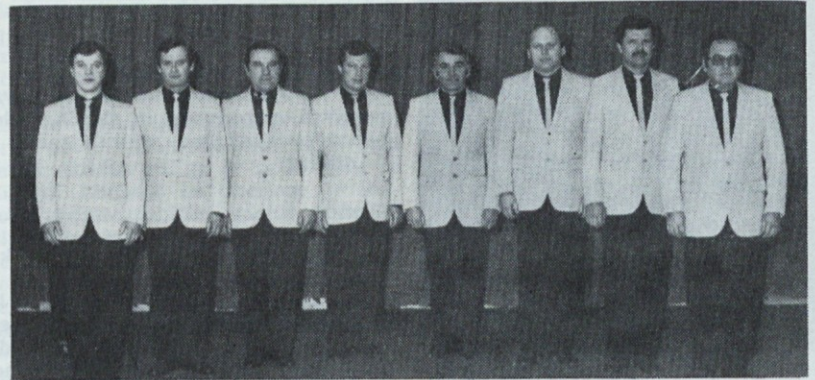
DOMŽALSKI OKTET

Domžalski oktet je najmlajši oktet v naši občini, tako po stažu, kot tudi po letih, saj bodo prav letos praznovali peto obletnico obstoja, povprečna starost pevcev pa ne dosega niti 30 let.

Kljub razmeroma kratki dobi delovanja je za njimi pet pestrih let. S številnimi nastopi so se predstavili širom po Sloveniji, gostovali so pri naših rojakih na Madžarskem, lahko smo jih videli in slišali na televiziji in radiu.

V zadnjem obdobju pripravljajo vsako leto samostojne koncerte. Predstavili so se v baročni cerkvi z Jelovškovi freskami v Grobljah, pred kratkim pa so peli slovenske narodne pesmi v priredbah Matije Tomca ob njegovem visokem življenjskem jubileju. Trenutno pripravljajo pregled slovenske vokalne glasbe od začetkov do danes.

Oktet je zamenjal že nekaj članov, saj so od prvotnega sestava ostali le še štirje člani, v tej zasedbi pa pojejo približno leto dni. Vse-skozi jih vodi tov. Karel Leskovec.

STOBLJANSKI OKTET

V letošnjem letu mineva 10 let, odkar je bil ustanovljen Stobljanski oktet.

Korenine okteta segajo prav gotovo v leto 1920, ko je bil v Stobu ustanovljen moški pevski zbor »Pridavka«, ki je deloval do ustanovitve Moškega pevskega zbora Domžale v letu 1924. Ta zbor je prenehal delovati v letu 1941, ko je moralo utihneti slovensko petje.

Jeseni leta 1974 je vodstvo novoustanovljenega okteta prevzel Ernest Kvartič in mu ostal zvest do jeseni leta 1975, ko je vodstvo prevzel Karel Leskovec in ga uspešno vodil do leta 1980. Od tega leta pa do sedaj ga prav tako uspešno vodi Jože Dolinar.

V letih delovanja je Stobljanski oktet imel preko 90 nastopov ter je s svojim kvalitetnim nastopanjem na številnih proslavah, jubilejih, srečanjih in obiskih v domovih upokojujencev, razveseljeval staro in mlado.

Od leta 1977 dalje ga redno srečujemo tudi na Srečanjih oktetov v Šentjerneju.

V aprilu letošnjega leta bo v Kino dvorani Domžale jubilejni koncert, posvečen 10-letnici delovanja okteta.

Še naprej pa bo z našo lepo slovensko pesmijo nadaljeval tradicijo slovenskega petja nekdanjih Stobljanskih pevcev.

nej pa nam je pokazal pot do uveljavitve.

Za konec in za šalo pa še dva »važna« podatka o našem oktetu: oktet TOSAMA tehta 778 kg in je star 380 let!»

ANDREJKA TONE, drugi bas

»Preden sem začel peti pri oktetu, nisem sodeloval v nobeni organizirani pevski skupini, ampak le v raznih prijateljskih družbah. Ko me je Potočnik vprašal, ali bi pel v oktetu, sem bil takoj za to. Tako zdaj iz mizarne delavnice pojemo trije, še dobro, da imamo Jožeta, ki ostane v delavnici, če nas ni.

Vaje dvakrat na teden so velika obveza, a če se že odločiš, da boš pel, moraš vztrajati. Če ne bi bili resni, ne bi bilo nič. Marsikdaj si moraš delo tako razporediti, da se prilagodiš vaji. Vsa druga dejavnost je podrejena petju. Na vaji moramo biti vsi. Če eden manjka, vaja ne uspe. Resnost mora biti. Smo čisti amaterji in tudi nekakšna posebnost, ker smo vsi zaposleni v Tosami. Veliko drugih oktetov ima namreč zunanje člane (Jelovica, Lck), s šolanimi glasovi.

Kakšen je recept, da postaneš in ostaneš (!) pevec — tega je povedal priznan pevec Močilnikar v Šentjerneju: na prvem mestu je veselje do petja, na drugo to, da ti žena ne dela problemov in šele na tretjem mestu posluš. Res, veselje imamo! Veliko sreče imamo tudi z ženami, ki nas razumejo. Hudo bi bilo, če bi se moral za vsako vajo ali nastop skregati doma. Tako pa se s našim družicam lahko samo zahvalimo.

Tudi med sabo se dobro razumemo. Večina nas je starih od 40 do 50 let, mlajši je le Silvo, ki pa se je tudi dobro vklopil v našo družbo. Skupaj nas drži poleg veselja do petja zlasti tovarištvo. K zadnjemu je veliko pripomogel naš Potočnik, ki je res dober, da je zdržal toliko časa, imel potrpljenje z novinci in tudi s »ta starimi«. Zelo vztrajen je tudi Dano, ki veliko da na petje in nas včasih opominja na resnost. Že zdav-

KOROŠKI AKADEMSKI OKTET

V osvobojeni domovini, v letih neposredno po drugi svetovni vojni, so se mladi fantje, zbrani v improviziranih učilnicah gimnazije v nekdanji graščini grofa Thurna na Ravnah na Koroškem, odločili nadaljevati pevsko tradicijo svojih očetov.

Pod glasbenim vodstvom Cirila Krpača, ki je z bratom Ivekom uresničil zamisel o ustanovitvi stalnega vokalnega ansambla, ki bi gojil izročilo koroške narodne pesmi, je Koroški akademski oktet začel z delom 1956. leta v Klubu koroških študentov pri Ljubljanski univerzi. Večletna pevška tradicija, vztrajno delo, posluš za novi čas in težnja po glasbeni umetniški rasti, so oktet kmalu uvrstili med najkvalitetnejše domače zборе in med zmagovalce mednarodnih pevskih tekmovanj.

Koroški akademski oktet skoraj tri desetletja pomembno sooblikuje kulturno podobo Slovencev na področju zborovske glasbe, vseskozi pod umetniškim vodstvom Cirila Krpača in pod okriljem Ljubljanske univerze.

Izkušnje ansambla, z izvajanjem skladb skoraj vseh zborovskih zvrsti, narodnosti in stilnih obdobj doma in po svetu, so posebno zavzeto in skrbno uporabljene v izvajanju lastne, materine pevske dediščine.

naj smo spoznali, da malo ostre komandne ne škodi, ampak le koristi.

Da pa oktet drži že petnajst let je zaslužna tudi naša Tosama, ki vedno gleda na nas. S strani vodstva delovne organizacije smo vedno imeli podporo.

Vesel sem, da sem član okteta in upam, da bomo še dolgo ostali skupaj.»

BELCIJAN FRANC, drugi tenor

»S petjem sem začel pri vojakih, kjer smo ustanovili zbor in trikrat nastopili. Tam sem igral tudi harmoniko — imeli smo trio. Z glasbo sem se spoznal takoj po osnovni šoli. Pri 15-ih letih sem kupil preprosto harmoniko, preko katere se mi je odprl svet glasbe.

Ko sem se zaposlil v Tosami, sva s Potočnikom večkrat nastopila na tovarniških proslavah. On je igral klavirsko harmoniko, jaz pa diatonično. Včasih se nama je pridružil še kitarist. K oktetu me je povabil Potočnik. Sprva sem menil, da ne bo šlo, a Potočnik me je potolažil, da se bomo že naučili. Za 29. novembra

1969 smo zapeli koroško narodno Lepa ura in slovensko narodno Preljub fantič moj. To so bili naši skromni začetki. Prva sestava — bilo nas je sedem — je bila: Juteršek Dano, Potočnik Avgust, Andrejka Tone, Kepec Pavle, Jerin Miha, Florjančič Matevž in jaz. Ker je Miha težko hodil na vaje zaradi oddaljenosti, ga je zamenjal Klopčič Avgust, ko pa je odšel Matevž, s katerim sva pela prvi tenor, ga je nadomestil Hribar Vinko, na prvi tenor je šel še Klopčič Stane, jaz pa sem začel s Kepec Pavletom peti drugi tenor. Tega pojem še danes in sem zelo zadovoljen z zadnjim sopevcem Rožičem. Imamo dva prva tenorja, dva druga tenorja, en prvi bas in tri druge base. Vsi glasovi so se v 15 letih zamenjali po dvakrat.

Od začetka do danes smo zelo napredovali. Lažje se učimo, bolj razumemo vodjo, kaj nam razlaga. Sprva smo za intonacijo imeli harmoniko, ki jo je vodja nosil na vaje, kasneje pa nam je sindikat odobril sredstva za harmonij, ki delo zelo olajša.

Večina sodelavcev nas podpira, so

pa vmes tudi nevoščljivci. Nekateri mislijo, da gre samo za petje na odru, ne vedo pa, da vsak teden žrtvuemo po štiri ure za vaje. Velikokrat moramo tudi menjati »šihste«. K sreči pa nam vodstvo delovne organizacije ni nikoli nasprotovalo.

Med sabo smo se vsi vedno zelo razumeli. Posebno prijetno je bilo še včasih, ko so bili otroci majhni in smo ob koncu pevske sezone priredili piknik z družinami. Zdaj imamo skoraj vsi že odrasle otroke. Petnajst let je zelo hitro minilo. Mi smo rasli z oktetom, oktet pa z nami. Veliko smo doživeli, sodelavali na številnih prireditvah in srečanjih. Najbolj nam je vsem pri srcu Šentjernej, cenimo zelo dobro pevsko prireditev, kjer to zelo pridobimo veliko izkušenj. Še si želimo sodelovati na teh srečanjih.

Dobili smo tudi že veliko pohval in priznanj — zlatega petelina ob 10-letnici sodelovanja na srečanju oktetov v Šentjerneju, občinsko priznanje ob 10-letnici delovanja, priznanje jarmarskega društva Simon Robič v Kranjski gori in druga.

KLOPČIČ STANE — prvi tenor

»Oktet sem odkril na prvem nastopu 29. novembra 1969. Slišal sem jih peti, bili so mi všeč, pa sem jih vprašal, če bi me sprejeli medse. Povabili so me na vaje in tako sem začel.

V 15-ih letih je bilo vsega. Težave so bile zlasti takrat, ko smo zidali hišo, prišel je čas za vaje in sem moral iti, delo pa preložiti na ženine rame. Žena je bila vseskozi razumeva-joča.

Najraje pojem slovenske »ta prave« narodne pesmi, ne umetnih. Užitek je, ko lepo pesem zapojemo narahlo, z občutkom. Če ne bi ob tem občutil takega veselja, bi že nehal, tako pa užitek ob petju vse prebrodi. Pojem res z veseljem, ker smo prva družina, dobri prijatelji, ista generacija (pa ista kilaža). Naš oktet je posebnost zlasti zato, ker smo vsi zaposleni v delovni organizaciji, katere ime nosimo. Skupaj še z rudarskim

oktetom Velenje smo glede tega edinstveni v Sloveniji. To je res pohvale vredno, ima tudi slabo stran, ker glasov ni na izbiro in ne moremo ustvariti neke »super kvalitete« — kot ko-roški ali slovenski oktet.

V mladih letih sem igral klarinet v Vaškem triu. Ko sem se poročil, sem pustil muzikante — treba se je bilo posvetiti ženi, otrokom, gradnji hiše. Še vedno pa igram na harmoniko, če je le čas, jo primem v roke, zlasti ob nedeljah.

Že moj oče in brat sta bila muzikanta, pevci pa vsi v družini. Tako glasbo nosim v sebi že od malega kar menim, da je predpogoj za moje vztrajanje pri oktetu. Tudi moji dve hčeri imata radi glasbo. Ena igra klavir, druga pa kitaro in violino. Naša hiša je polna inštrumentov. Posebno drag pa mi je inštrument, ki je zelo redek, izdelal pa ga je prof. Ekar iz Kranja. Imenuje se okerina. Je lončen, jajčaste oblike, malce podoben klarinetu. Poje čudovito, če znaš seveda čudovito igrati. Inštrument je zelo občutljiv. Ker sem igral klarinet, sem menil, da se bom lahko naučil igrati tudi na okerino. Vendar je za to potreben čas, tega pa ni, zato le za silo igram. Je pa to res prelep inštrument.

PRENAR SILVO, prvi tenor

Silvo je najmlajši od osmice, oktetu pa se je pridružil že zelo zgodaj, kot 17-letni fant.

»Pri oktetu sem začel leta 1972. Vmes sem šel k vojakom, od leta 1974 pa pojem neprekinjeno. V začetku je bilo res nekoliko težje, saj je bila večina pevcev precej starejša od mene, vendar so me lepo sprejeli in vživel sem se.

Glasbo ima rad, saj z njo živim. Poleg petja pri oktetu nastopam tudi v ansamblu Tineta Stareta, igram bas kitaro. Z oktetom imam vaje dvakrat na teden, z ansamblom pa tudi dvakrat, tako da sem skoraj cel teden na vajah. Teško bi to zdržal, če ne bi imel takega veselja do muzike. Vendar brez vaj ne gre, težko je na-

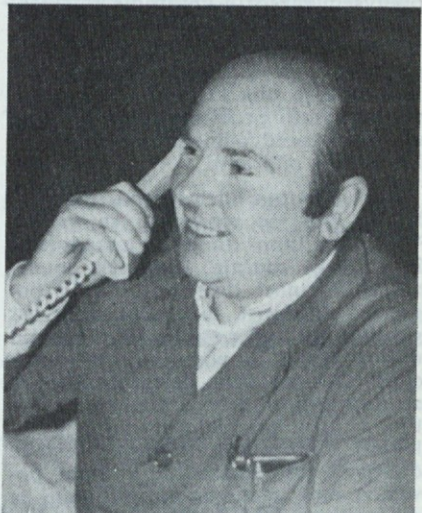

predovati, zlasti ker smo res čisti amaterji, vsi po vrsti.

Včasih je teden res prenatrpan, zlasti pred nastopi, ko vadimo bolj pogosto, a mi ni žal za nobeno uro, ki jo porabim za glasbo.

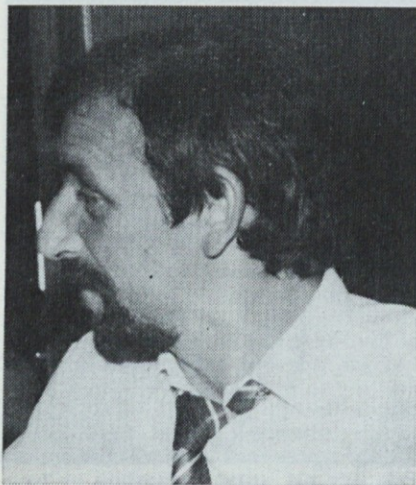
ROŽIČ FRANC, drugi tenor

»Fantje se me »odkrili« na tovarniški proslavi ob 60-letnici, ko sem pel v zboru. Prej nisem nikjer pel organizirano, ampak sem in tja iz veselja v kakšni družbi. Ko sem hodil v gimnazijo, sem naredil še tri letnike glasbene šole, kjer sem dobil osnove v teoriji. Učil sem se klavirja in tako sem spoznal tudi note. Najprej sem okleval — nisem vedel, ali naj se pridružim oktetu ali ne. Vendar, ker rad pojem, je to moje veselje zmagalo. Ni lahko začeti s petjem, zlasti če si novinec med že vpejlanimi pevci. Veliko truda je bilo treba vložiti, če sem hotel v korak z njimi. Posebno še, ker sem šele pri teh letih začel.

Vendar sem strašno zadovoljen, družba je zelo v redu. Petje mi zdaj pomeni sprostitev pri delu in vsakdanjih skrbih. Vaj se udeležujem, kolikor je mogoče redno in prav prijetno se počutim v našem oktetu.

KVEDER MAVRIC, drugi bas

Mavric je fant z najnižjim glasom v oktetu. Že govori tako, kot bi grmelo, kako je šele, ko zapoje! Pri oktetu je od leta 1980.

»Prej sem pel v zboru v Lukovici

in pri nekem neregistriranem oktetu v Domžalah — zbrali smo se kar tako, za osebno zadovoljstvo od časa do časa kaj zapeli, drugače pa resneje nismo sodelovali v nobeni pevski skupini. Oktetu TOSAMA sem se rad pridružil. Med tovariši se zelo dobro počutim, srečamo se na vajah dvakrat na teden. Včasih težko pridem, ker sem po cel dan na vožnji, vendar večinoma vaj ne zamudim. Kajti, če danes ne bi bilo enega, jutri ne bi bilo dveh, brez resnosti pa ni uspeha.

Včasih imam pred nastopom tremo, saj kdo je pa nima! Posebno je hudo takrat, ko si »na slabem glasu«. Takrat se vedno bojim, da ga ne bi kaj polomil. Saj ima tremo še naš vodja, saj ga razumljivo skrbi, ali bomo harmonično zapeli ali »fušali«.

Z učenjem novih pesmi nimamo posebnih težav. Eno osvojimo prej, drugo pa se učimo dlje. Odvisno od melodije, dolžine besedila, itd. Pri oktetu bi rad ostal še naprej, saj mi petje pomeni osebno zadovoljstvo, duševno hrano in sprostitiv.«

Lubinič Marjana

Priprave na volitve '86

Čeprav nas do volitev delegatov v samoupravne organe, delegatov v skupščino občine in skupščine SIS loči še eno leto, je sindikalna organizacija TOSAME že pristopila k nalogam, ki jih mora opraviti sindikat do volitev. Volilni postopek se je začel z imenovanjem koordinacijskih odborov, ki so zadolženi za evidentiranje možnih delegatov. V tem času je bila organizirana tudi skupna seja DPO. Na tej seji je bila obravnavana analiza in ocena delovanja delegatskega sistema v DO. V razpravi naj bi predvsem razčistili vprašanje o: sklepčnosti delegacij, oceni ustreznosti dosedanje organiziranosti ter pripravi predlogov za morebitne spremembe. Razprava je bila kritična in je pokazala na vrsto problemov, ki jih bomo morali v predvolilnem obdobju analizirati ter odpraviti.

Le 30 %-tna udeležba na sejah delegacij nam ne more biti za vzgled. Vzroki za tako stanje so raznovrstni in globjega značaja. Ugotavlja se nezainteresiranost delegatov, ki jo pogojuje obsežnost in nerazumljivost gradiva, od tod potrebe po dodatnih obrazložitvah in pomoči strokovnih služb DO pri delu delegacij. Vzroke za nedelavnost delegacij lahko iščemo tudi v času, predvidenem za seje delegacij, ustreznosti kadrovske sestave delegacij ter nenazadnje v slabi povezavi med samoupravnimi organi in delegacijami in v nezadostnih povratnih informacijah ter podobno. Zaključek te razprave je bil, da je potrebno analizirati stanje po posameznih delegacijah, saj le na podlagi preverjenih ugotovitev lahko sledi razširjena obravnava na seji DPO.

Poleg tega so bili izoblikovani sklepi in dane usmeritve koordinacijskim odborom, ki naj jih upoštevajo pri izbiri delegatov za naslednje mandatno obdobje. Odbori naj pri sami izbiri upoštevajo strukturo, ne samo po spolu, temveč že po osebni zainteresiranosti bodočega delegata za delo v samoupravnem organu ali delegaciji. Upoštevajo naj tudi, da tiste delegate, ki so dosedaj aktivno opravljali svojo funkcijo, ne evidentirajo na več funkcij, kar prej negativno kot pozitivno deluje na posameznika. Zato je potrebno posebno pozornost nameniti tudi temu področju.

Akcija družbeno političnih organizacij s tem še ni zaključena. Občinskemu sindikalnemu svetu je že posredovan predlog organizacijske spremembe delovanja delegatskega sistema v DO. Z predlogom bomo skušali do sedaj zapleteni sistem dela delegacij poenotiti in tako bolj približati delegatom.

Problematično in različno je tudi obračunavanje nadomestila za čas odsotnosti delegata zaradi udeležbe na sestankih. Precej pripomb je bilo do sedaj s strani delegatov na ta račun (pišejo se zastojne ure, posledica je tudi nedoseganje norm) itd., kar zlasti velja za delavce v proizvodnji. To verjetno ni vzpodbuda za aktivno delo delegata, če je zaradi svoje delegatske dolžnosti prikrajšan pri osebem dohodku. Dogovorili smo se, da ob naslednjem sestanku rešimo tudi ta problem.

Koordinacijski odbori že imajo svojo zadolžitev in sicer, da pripravijo predloge. Ko bodo predlogi pri-

Dosedanji člani okteta:

Poleg sedanjih 8 članov so v oktetu sodelovali še:

- prvi tenor
- Zalokar Janez
- Hribar Vinko
- Florjančič Matevž
- drugi tenor
- Kepec Pavle
- Okorn Peter
- Stare Tone
- prvi bas
- Kozjek Jože
- Stare Tine
- Žendar Edo
- drugi bas
- Klopčič Avgust
- Jerin Miha
- Andrejka Miha

Priznanja in plakete, ki jih je oktet prejel v 15 letih:

- 1967 — priznanje okteta Univerzale — Tosama — ZKO Domžale
- 1971 — revija pevskih zborov Radomlje — ZKO Domžale
- 1975 — revija pevskih zborov Moravče — ZKO Domžale
- 1976 — revija pevskih zborov Dob — ZKO Domžale
- 1977 — revija pevskih zborov Domžale — ZKO Domžale
- 1979 — revija pevskih zborov Domžale — ZKO Domžale
- 1980 — majolika za 10-letnico okteta — oktet bratov Pirnat
- 1980 — plaketa ob 10-letnici okteta Tosama — Koroški akademski oktet
- 1980 — Šentjernejski lončen petelin in 8 kozarcev ob 10-letnici okteta TOSAMA — Šentjernejski oktet
- 1981 — jamarsko društvo Simon Robič
- 1981 — revija pevskih zborov ob 40-letnici vstaje slovenskega naroda — ZKO Domžale
- 1982 — revija pevskih zborov ob kulturnem prazniku — ZKO Domžale
- 1983 — srečanje vokalnih skupin Gorenjske — ZKO Domžale
- 1983 — zlati Šentjernejski petelin — za 10-letno sodelovanje na srečanju oktetov v Šentjerneju
- 1984 — občinsko priznanje za 10-letnico delovanja v občini in izven nje — ZKO Domžale
- 1984 — 2. srečanje oktetov v Titovem Velenju
- 1984 — srečanje oktetov občine Domžale — ZKO Domžale
- 1985 — občinsko srečanje pevskih zborov ob kulturnem prazniku — ZKO Domžale

pravljeni, bo sindikat organiziral širšo razpravo, ki bo namenjena temeljitemu pretresu predlorov oz., če se bo pokazala potreba, tudi po zamenjavi posameznih evidentiranih delegatov. Končna odločitev bodo volitve v marcu 1986, do tedaj pa moramo vedeti ali nas bo naš delegat zastopal in deloval kot si želimo.

Drčar Marta

XI. kongres ZSS - prihodnje leto

Enajsti sindikalni kongres se bo odvijal 21. in 22. marca prihodnje leto v Ljubljani. Na kongresu se bodo obravnavale tri osnovne teme:

1. uresničevanje socialističnega samoupravljanja v pogojih gospodarske stabilizacije
2. človekovo ustvarjalno delo kot pogoj nadaljnega osvobajanja dela
3. usposobljenost zveze sindikatov za aktivnost v združenem delu in skupščinskem sistemu

Program:

Kongres bo izrazilo delovni, udeležilo naj bi se ga manj delegatov in

gostov. Dokumenti, ki se bodo obravnavali, bodo dani v razpravo septembra letos, razprava pa bo trajala do konca leta. Februarja 1986 pa naj bi RS ZSS sprejel predloge gradiv in jih posredoval udeležencem.

Kongresne priprave vodi Odbor za pripravo kongresa, ki ima 5 komisij, med njimi tudi komisijo za obveščanje, ki bo poskrbela za ustrezno obveščenost članstva.

O pripravah na kongres bomo sproti poročali tudi v TOSAMI.

Lubinič Marjana

Piknik Tosamovcev

Na prvi seji pripravljalnega odbora za organizacijo prvomajskega piknika smo se domenili o približnem poteku srečanja. Zedinili smo se, da bo datum **1. maj 1985, sreda**. Pričetek bo ob 10. uri. Prostor bo isti, kot vsa tri leta poprej — letno gledališče Studenec. Bone bomo razdeljevali pred vhodom na prireditveni prostor. En bon za hrano in en za pijačo dobi vsak Tosamovec, ki se srečanja udeleži. Za glasbo bo poskrbela Moravska godba in eden od ansamblov, ki so dali ponudbe, vendar pa konkretnega dogovora o tem, kdo bo nastopil, še ni. Vsekakor pa bo za ples poskrbljeno.

Prostovoljce za delo na pikniku zbira Grošelj Angelca (int. 245). Pred-

vidoma bo zabavni program naslednji: 5 minut rekreacije, tekmovanje s hoduljami, kviz in druge igre, ki jih bo pripravila skupina za tekmovalne igre. O vsem ostalem boste še natančneje obveščeni preko plakatov, ki jim pozorno sledite!

Če vas zanimajo še kakšne podrobnosti, se lahko obrnete tudi na organizacijski odbor, ki je v sestavi: Borštnar Dušan, Potočnik Avgust, Zupančič Miran, Vodlan Feliks, Jutršek Vida, Grošelj Angelca, Štrukelj Marjan, Poznič Marjan, Florjančič Bogdan, Merkužič Marjan, Drčar Marta, Lubinič Marjana.

Upajmo samo še na lepo vreme, sicer pa: nasvidenje na Studencu!

Za novega predsednika se imenuje: **FLORJANČIČ BOGDAN**

Za novega sekretarja: **BRIGITA KRIŽMAN**

Blagajnik: **MALČI ORAŽEM**

Mladi so potrdili tudi program dela OO ZSMS do konca leta 1985, predhodno sprejetega na predsedstvu OO ZSMS.

Odločili so se tudi, da zaradi velikih stroškov povišamo članarino na 100.00 din mesečno, ker sicer ne bo mogoče izvesti zastavljenih ciljev in akcij iz programa dela.

Novo potrjeno predsedstvo upa, da pri svojem delu ne bo ostalo osamljeno. Uspešna izvedba programa dela je odvisna od slehernega člana, zato ne manjkaj na prvi prihodnji akciji!

MLADINSKI ZDRAVO!

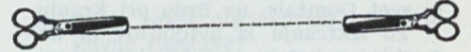
*****

*Vsem delavcem Tosame
čestitamo ob prazniku dela*

*****

Kje bi radi letovali ?

V letošnjem letu so v skladu skupne porabe rezervirana sredstva v višini približno ene stare milijarde za nakup novih počitniških kapacitet. Pred vami je vprašalnik, kje si želite letoovati oziroma kje bi bilo najbolj primerno nabaviti kapacitete:

1. na morju
  - stanovanje
  - prikolice
2. v hribih — smučarska središča
3. toplice
  - Rogaška Slatina
  - Radenci

Na podlagi vaših mnenj se bomo odločili o nakupu oziroma zakupu.

- Možnosti za letos pa so naslednje:
1. **otok Cres** (naselje Miholaščica) — garsonjera, 1 sobno stanovanje
  2. **Dajla pri Novigradu** (naselje Merede) — blokovna gradnja, podobno kot Červar (možnost šele prihodnje leto, rezervirati pa je treba že letos)
  3. **Bohinjska Bistrica** (Kobla) — blokovna gradnja kot v Kranjski gori
  4. **Radenci** — zakup sobe v hotelu Radenci
  5. **Rogaška Slatina** — različni programi za zdravljenje, oddih in sprostitvev.

Prosimo, da izpolnjen vprašalnik oddate v nabiralnik za križanke pri vratarju.

Novo v OO ZSMS

Oglašamo se vam s tem prispevkom in vam sporočamo, da nas ni »pobrala« mrzla zima.

Kaj je novega v OO ZSMS?

26. marca 1985 je bila izvedena letna konferenca OO ZSMS, mladi smo pregledali svoje delo v preteklem letu, spregovorili o problemih, s katerimi se vsakodnevno srečujemo.

Izvedene so bile nadomestne volitve v vodstvu OO ZSMS, potrjeno je predsedstvo v naslednji sestavi:

- Florjančič Bogdan
- Križman Brigita
- Oražem Malči
- Kos Dragi
- Jenič Anica
- Smrkolj Marjana
- Osolin Dušan
- Svetlin Darko
- Adamič Lidija
- Hafner Marta
- Nemec Sandi
- Zibelnik Zdravko
- Žordani Stane
- Cerar Marko
- Kos Janez
- Prelovšek Boris
- Budnar Danijel

Posvet na Brdu

UTRINKI IZ POSVETA PREDSEDNIKOV OSNOVNIH ORGANIZACIJ IN KONFERENC SINDIKATA

Posveta predsednikov osnovnih organizacij in konferenc sindikata smo se udeležili s posebnim obeležjem, ki nam ga je dalo okolje, v katerem se je odvijal. V petek in soboto prvih dni marca smo se zbrali na posvetu, ki ga je organiziral Občinski sindikalni svet Domžale, na Brdu pri Kranju.

Po izkrcanju iz avtobusov in namestitvi v hotelu smo bili kmalu pripravljani na delovni začetek, katerega program smo prejeli predhodno z vabili.

O gospodarski situaciji in aktualnih nalogah v občini Domžale nam je spregovoril predsednik občine tov. Karel Kušar. Podal nam je vrsto podatkov, ki vsi kažejo, da je gospodarstvo v naši občini na dobri poti, saj lahko vidimo, da v celoti uresničujemo začrtane smernice resolucije. Posebno problematičnih OZD v občini ni, saj so OD v poprečju višji kot v republikli. Čeprav še nimamo celovitih podatkov pa nam tempo proizvodnje kaže na to, da podobne rezultate lahko pričakujemo v prvem polletju 1985. Za dobre rezultate pa gre pohvala vsem delavcem v združenem delu, kljub nekaterim negativnim pojavom, ki so se kazali v obliki »sedenja«. Svetle strani na področju gospodarstva pa nas ne smejo zavesti, da bi pozabili na temnejše strani našega vsakdana, to so kazniva dejanja. Čeprav so se kazniva dejanja procentualno zmanjšala, se je materialna škoda, posledica le teh, zvečala. Iz podatkov ugotavljamo porast gospodarskega kriminala, saj je bilo v škodo družbenega premoženja storjenih 280 kaznivih dejanj. Morda naj omenim še to, da med storilci kaznivih dejanj prevladujejo moški, da smo v ospredju po številu samomorov in da je tretjina vseh storilcev iz KS Slavka Šlandra, kjer je naseljenost prebivalstva bolj zgoščena.

Gospodarska in notranje-politična varnostna situacija SFRJ je bila tema, o kateri nam je spregovoril Janez Krnc — namestnik družbenega pravoobranilca samoupravljanja SR Slovenije. Iz podajanj tov. Krncja je bilo razvidno, v kako težki družbeni in ekonomski krizi se nahajamo, katere se v vsej svoji širini niti ne zavedamo, oziroma ne zavedamo bistvenih vzrokov, ki so nas pripeljali v to. Imamo program gospodarske stabilizacije, vendar smo na izvajanje le tega bolj malo pripravljeni. Lanski uspeh v gospodarstvu so sicer pokazali na mali optimizem, toda kljub temu ostajajo velike obveznosti, ki jih bomo morali poravnati. Zmotna denarno posojilna politika, ki je temeljila na prihodnjem, domnevnem dohodku, je veliko pripomogla k situaciji, v kakršni se nahajamo. Tisti:

ki je kljub vsemu dobro gospodaril, deli danes stroške enako s tistim, ki je gospodaril najslabše. Pogrešili pa smo tudi s tem, ker smo na stranski tir postavljali lastno znanje in ustvarjalnost, saj je dokazano, da zastajamo za zapadno pametjo četrto stoletja. Kako naj našo pamet potem prodajamo?

Da bi prišli iz težav, nas čaka težko delo, saj bomo nered v družbi uspeli obvladati v času, ki bo gotovo daljši od časa nastajanja. Premagati moramo ekonomsko krizo in s tem bo odpravljena tudi kriza družbe, kajti nemogoče je biti samo v ekonomski krizi, v družbeni pa ne. Omogočiti moramo delovnemu človeku vpliv pri odločanju o vseh vprašanih skupnega pomena.

Po živahni razpravi, ki bi lahko še trajala, ker so bile teme neizčrpane smo si vzeli malo predaha. Odmor smo izkoristili za ogled nekdanje Titove rezidence in vtisi so bili enkratni, saj večina od nas še ni videla narodnega parka. Pod vodstvom smo si ogledali najzanimivejši del in dobili različna pojasnila. Ogled celotnega kompleksa, ki meri 5500 m² ni možen, če pomislimo, da ima 50 km poti.

Opoldansko delo smo pričeli z razlago tov. Mira Ukmarja, predsednika SZDL o nalogah sindikata v pripravah na volitve 1986. Priprave na volitve so se začele zelo zgodaj, saj naj bi bila evidentiranja kandidatov končana do 31. 3. 1985. Poudariti moramo odgovornost pri izbiri kandidatov, ker le delegati, ki sprejmejo svojo kandidaturu z vso resnostjo, pripomorejo k samoupravnemu odločanju. Pri prihodnjih volitvah moramo zamenjati tudi neaktivne člane, čeprav jim mandat še ni potekel. Zamenjati jih moramo s takimi delegati, ki bodo evidentiranje sprejeli kot neke vrste priznanje in zaupanje sodelavcev.

O nalogah osnovnih organizacij pri razreševanju prošenj in pritožb članstva ZSS, smo se pogovarjali ob vodstvu sekretarja ZSS tov. Štefana Markoviča in tov. Pavle Avsec — predsednice komisije za reševanje pritožb. Pomoč delavcem pri reševanju njihovih problemov je ena osnovnih nalog sindikata. Pogosto se delavci obračajo s svojimi problemi na Občinski sindikalni svet, medtem ko sindikalna organizacija v njegovem okolju o problemu ni obveščena. Praviloma naj bi se problemi reševali tam, kjer nastanejo. Vsako vlogo je treba reševati posamezno, saj formalizem v večini primerov škoduje. Komisija za reševanje pritožb je obravnavala vse primere, tudi tiste, ki so anonimne in jasno kažejo na konkretne probleme.

Doro Hvalica, strokovni sodelavec RS ZSS se je razgovoril o osnovnih nalogah sindikata pri zagotavljanju kulturne dejavnosti v združenem de-

lu. Ko govorimo o kulturi, ne želimo zožiti obravnavo samo na področje umetnosti, ampak kulture v širšem pomenu besede. To je kultura dela, obnašanja, odnosov do okolja, kultura medsebojnih odnosov, kulture jezika, svoje preteklosti itd. Kulturna zavest ljudi je temeljni pogoj demokracije, napredka, inovatorstva in še kaj. Torej kultura ni nek okrasek, ki ga drago plačujemo, pač pa mora biti osnovna potreba vsakega svobodnega, samoupravnega opredeljenega človeka.

Kar polne so bile naše glave, ko smo se po končanem uradnem delu napotili k večerji, kateri je sledil kulturni program. V kulturnem programu je sodeloval tudi oktet Tosama, ki pa je zaradi zamude aviona ravno tako uspešno nastopil v sekstet zasedbi. Planinski kvintet je v pomnženi zasedbi držal veselo družbo pokonci, saj smo se načela o budnosti sindikalcev kar krepko držali.

Drugi dan posveta smo pričeli s temo socialne varnosti v občini Domžale in o nalogah sindikata pri zagotavljanju socialne varnosti delavcev. Pogovor je vodila tov. Maksimiljana Mali iz Centra za socialno delo.

Zaostreni gospodarski pogoji imajo za posledico padeč življenjskega standarda ter ekstenzno ogroženost prebivalstva. Tudi v Domžalah zasledimo primere, ko so občani materialno ogroženi zaradi boleznih, asocialnih pojavov pa tudi nizkih pokojnin.

Analiza o socialnih varnosti občanov v občini Domžale je nazorno nakazala, da se bo potrebno na področju socialne politike močno angažirati. Opozoriti velja na prečo problematiko na področju stanovanjske skupnosti. Kar 30 % neplačnikov stanarin in stroškov centralnega ogrevanja je evidentiranih na Centru za socialno delo. Pri tem moramo pripomniti, da pri vseh ne gre za materialno ogroženost, pač le ta nastaja kot posledica neurejenih družinskih razmer, asocialnosti itd.

Zelo zaskrbljujoče je področje otroškega varstva. Cene oskrbnin v VVO naglo naraščajo in s tem delež, ki ga morajo prispevati starši. Družine z nizkimi OD ne bodo tega porasta zdržale, zato je bojazen, da se bodo VVO začele prazniti.

Tudi kategorije upokojevcev si vse težje zagotavljajo svojo socialno varnost na osnovi minulega dela. Analiza je pokazala, da 56,27% upokojevcev v občini prejema manj kot 15.000 din pokojnine. Vsi nosilci in izvajalci socialne politike morajo biti seznanjeni s Samoupravnim sporazumom o uresničevanju socialno varstvenih pravic, ki se bo pričel uresničevati s 1. 5. 1985.

Sporazum vsebuje dva osnovna načela:

a) delavci naj zagotavljajo sebi in svoji družini socialno varnost predvsem s svojim delom in dogovorjeno solidarnostjo v OZD ter

(nadaljevanje na naslednji strani)

b) kadar izjemoma ni mogoče zagotoviti socialno varnost z delom, se le ta zagotavlja v SIS po enotnih merilih in osnovah.

Na koncu smo se pogovarjali o tekočih nalogah osnovnih organizacij ZSS. Pogovor sta vodila Birk Miroslav — predsednik OS ZSS in tov. Štefan Markovič — sekretar OS ZSS Domžale.

Okoli trinajste ure je bil naš program zaključen, čeprav še zdaleč ne izčrpan. S temi kratkimi zapiski smo skušali okvirno informirati člane o našem delu na posvetu. Vse razprave so bile konkretne in jasne, tako da je splošna ocena posveta pozitivna in koristna.

Povzetek pripravila
Danica Merlin

8. Ste si že kdaj ogledali likovno razstavo in ali menite, da je tega v naši občini premalo?

9. Ste že bili v kakšni od ljubljanskih galerij?

10. Bi si želeli organizirani ogled likovne razstave?

11. Kaj bi v DO morali storiti za boljše kulturno izobraževanje delavcev?

Hvala za razumevanje!

Lubinič Marjana

Kultura-duševna hrana

V zadnjem času veliko slišimo o tem, kako revno je kulturno življenje delavcev v združenem delu. Delovne organizacije namreč premalo storijo za svoje delavce v tej smeri. V glavnem se vse začne in konča pri raznih priložnostnih proslavah v delovnih organizacijah, morda sindikat organizira tudi ogled kakšnega koncerta ali Moped showa in podobnega, potem pa se stvari nehajo. V Tosami smo se lani naročili še na konto pri Drami in Operi, vendar obisk še zdaleč ni množičen. Zato se poudarja, naj bi se kultura približala delavcu tudi preko glasil javnega obveščanja v združenem delu. Na predlog osnovne organizacije ZK se je uredniški odbor odločil za takole obliko:

— V TOSAMI bi uvedli »Kulturni kotichek«. Kaj naj bi v njem našli? Vsakega malo. Želimo si vašega sodelovanja. Vemo, da je vsak začetek težak, a vendar se družno potrudimo, da bo naše glasilo TOSAMA dobilo malo kulturnega navdiha!

Gotovo so med vami taki, ki radi pišejo. Ni važno kaj — pesmi, življenjske zgodbe, karkoli, s čemer izražate svoje občutke. Rišete, slikate? Pošljite nam, z veseljem bomo objavili! Morda ste pred kratkim prebrali lepo knjigo, gledali dober film ali vas je navdušilo kakšno gledališko delo? Opišite nam, priporočite!

Torej vabimo vse, ki imate posluha za pisanje ali veselje, prosimo, korajžo v roke in napišite! Ni se vam treba podpisati pod prispevek, če tega ne želite. Prispevke lahko oddate v glavni nabiralnik za križanke pri vratarju ali pa kateremukoli članu uredniškega odbora!

Tako upamo, da bomo s skupno močjo ustvarili res prijeten, berljiv kulturni kotichek, ki bo popestril naš časopis.

Poleg tega vam bomo s pomočjo kulturne skupnosti Domžale — če bo to mogoče — posredovali podatke o kulturnih dogodkih v občini, ki se bodo v kratkem zgodili in bi jih bilo vredno obiskati.

Če pa imate še kakšen predlog, nam ga sporočite!

Resnično želimo, da bi nova rubrika zaživela, kar pa brez vašega sodelovanja ne bo mogoče, zato vas ponovno vabimo — sodelujte z nami!

Pa še majhna anketa!

1. Ali veste, kaj je abonma? Na kratko opišite!

2. Bi imeli abonma v Drami, Operi, Filharmoniji?

3. V katerem kraju bi si želeli obiskovati kulturne prireditve?

— v okviru občine

— Drama SNG

— Mestno gledališče Ljubljana

— Opera

— Cankarjev dom

4. Menite, da bi morala krajevna skupnost bolj sodelovati z delovno organizacijo v smislu organiziranja kulturnih prireditev? Kako?

5. Kolikokrat ste bili lansko leto v gledališču?

6. Vas televizija zadovolji?

7. Kakšna zvrst vam najbolj ugaja?

— konerti domačih ansamblov

— glasbene prireditve z več izvajalci (npr. Debevčeva modna revija)

— humoristične prireditve (Moped Show, Nela Eržišnik)

— dramska dela (monodrame, resna dela)

— opera

— lahkotnejša gledališka dela

— koncerti resne glasbe

— gledanje TV, radio

— branje dobrih knjig

— obiskovanje likovnih razstav

Planica

Planica je na letošnje svetovno prvenstvo v smučarskih poletih privabila ogromno število obiskovalcev. Med njimi smo bili seveda tudi Tosamovci.

Ob pol sedmih smo se odpravili izpred tovarne. Slabo vreme ni pokvarilo razpoloženje v avtobusu, le upali smo, da zaradi sneženja ne bodo odpovedali tekmovanja.

Zadnji tekmovalni dan res ni bil sončen, bil pa je lep za vse, ki smo si smučarske polete ogledali v živo. Je že res, da je udobneje sedeti v topli sobi in gledati TV, a pravega planiškega vzdušja ob tem ne spoznaš. Dovolj je samo biti ob vznožju velikank pod Poncami, da vidiš, kaj vse zmore človek — človek, ki je od nekdaj poskušal vse, tudi leteti kot ptica.

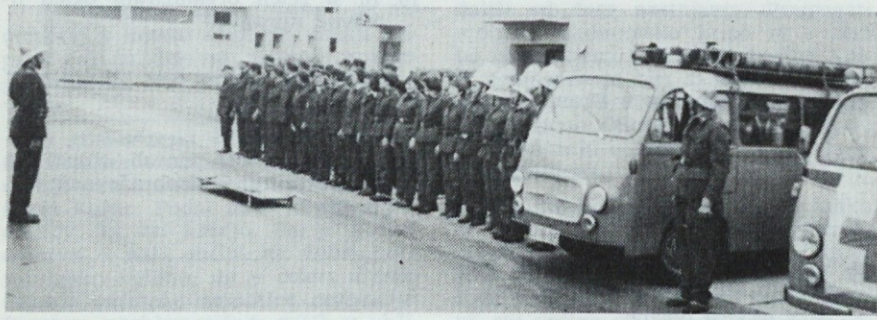
Čisto brez prekinitev ni šlo, nagajalo je vreme, pokvarila se je tudi vlečnica do vrha skakalnice, a tekmovanje je bilo vendarle izvedeno.

Po razglasitvi zmagovalcev z Mattijem na čelu, se je ogromna množica gledalcev začela odpravljati. To ni bilo tako enostavno, ker vsi natenkrat pač nismo mogli oditi. A odšli smo, pa se bo marsikdo verjetno še kdaj vrnil, saj je Planica lahko tudi nepozabno doživetje.

S. P.

Naše gasilke

Občutek, da opravljamo koristno družbeno delo, da nas zaradi tega prijatelji in znanci spoštujejo in da smo pri tem deležni družbenih priznanj, nas navdaja s prepričanjem, da smo pri svojem delu uspešni. Kolikor bolj je človek dejaven na različnih področjih svojega zasebnega in družbenega življenja, toliko bolj je zadovoljen in srečen. Delo in uspehi, ki jih dosežemo na področju požarnega varstva prav gotovo pomembno vpli-

Predstavljamo Vam naše gasilke. Na zunaj opremljene z uniformami, čeladami in vso potrebno gasilsko opremo, na znotraj s spretnostjo, znanjem in pripravljenostjo, da sodelujejo in pomagajo v vsaki nezgodi. Najstarejša gasilka se že dvajset let ukvarja z gasilstvom. Najstarejše imajo tudi največ tečajev, imajo čim desetletja in podčasnika. Na občinskem tekmovanju so lansko leto dvakrat dosegle prvo mesto in prejele priznanja. Mlade gasilke, ki se pri prihodu v Tosamo takoj vključijo v žensko gasilsko desetino, so bile že kot mladinke vključene v svoji krajevni skupnosti.

Gasilke ugotavljajo, da jih gasilske vaje utrjujejo tudi v zasebnem življenju, da jih ni strah ob nezgodah oziroma, da ne postanejo panične. »Ko je nastal požar pri meni doma v kurilnici in je otrok zaval, da je nekaj počilo, sem zbrano pritekla v prostor, odstranila gorečo plastiko, vzela gasilni aparat in pogasila ogenj.«

»Ko se mi je na poti vžgal avto, sem ga sama takoj pogasila,« tako so pripominjale ena in druga gasilka.

Vse pa se zavedajo, da delajo v tovarni sanitetnega materiala, kjer najmanjša iskra v trenutku razbohoti velik požar in lahko le izurjenost

vajo na naše zadovoljstvo, pa naj gre za prijeten občutek posameznika, ki je s svojim delom v gasilski organizaciji ali na kateremkoli področju prspeval svoj delež k izboljšanju požarnega varstva ali za uspehe požarnega varstva kot celote, s katerim zagotavljamo večjo varnost vseh delovnih ljudi in občanov.

Največja pozornost je posvečena ključnim vprašanjem organizacije in delovanju gasilstva, ob tem so se tudi dosegli največji uspehi v množičnosti organizacije, kjer je pozornost mladim v organizacijah in v vodstvu ter sprejetju žensk v gasilske vrste.

delavk prepreči veliko materialno škodo in nezaposlenost. In kaj jih moti pri njihovih gasilskih vajah? Da niso redno vaje in najpogosteje le pred tekmovanji. Da se nekateri sodelavci še vedno posmehujejo in dajejo pripombe, ko hodijo mimo njih in jih opazujejo pri njihovem praktičnem delu. Da imajo mlajše gasilke več izgovorov za neudeležbo pri vajah, kot starejše, ki jim ni težko v popoldanski izmeni prihiteti uro pred delovnim časom in imeti gasilsko vajo.

Vse pa želijo, da bi še vrsto let sodelovale pri ženski gasilski desetini in prejemale vedno nove navdušene članice.

Mi pa ne skoparimo z besedami pohvale in spoštovanja do plemenitih čuvajk naše varnosti.

iz jajčec izlegli mladički. Kako bo to živahno!

Ptice selivke se vračajo iz toplih krajev v domovino. Vedno se vrnejo v isti kraj. Gotovo mislijo, da sta dom in domači kraj najlepša. Če kdaj pogledaš skozi okno, gotovo opaziš jato ptic, ki so se vrnile iz juga.

Kmetje na polju branajo in orjejo. Poleti bodo dobili plačilo za svoj trud. Kmetje so s tem zadovoljni. Tudi okoli hiše je treba marsikaj popraviti ali narediti. Uh! Koliko dela nas še čaka!

Tudi mi otroci imamo posebno veselje, ki ga nihče ne razume. Tekamo po travnikih in se veselimo nove pomladi.

Pomlad bo kmalu minila, a ne pogrešajmo jo preveč, saj bo zopet prišla.

Mojca Brnot, 5. b
OŠ Martin Koželj, Dob

SREČA

Za srečo ni treba denarja,
ne srebra in zlata,
sreča je v nas samih,
čprav je malokdo pozna.
Za srečo ni treba trpeti,
skrita je v malih stvareh,
sreča ni v besedah,
sreča je v ljudeh.
Srečo da ti mati,
dober prijatelj,
prijazen nasmeh,
in srce v lepih stvareh.
Zato srečo iščemo
v drobnih vsakdanjih stvareh,
ne v velikih besedah,
ne v otožnih ljudeh.

Alenka Štefan, 6. b
OŠ Dob

ZAKAJ — ZATO

Zakaj se sonce zvečer nam skrije?
Da lahko nam zjutraj sij.
Zakaj pa zvezde nam dan ne srebrijo?
Ker si za družbo mesec želijo,
z mesecem skupaj
nam zemljo svetlijo,
uspavanko pojejo otrokom,
ki spijo.
Sonce skrbi, da dan je svetel,
ljudem pa na zemljo pošilja pozdrav.

Tanja Božičko, 8. a

*****

Iz šolskih klopi

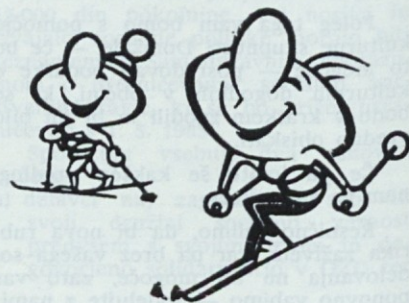
POMLAD

Zima je odšla. Prišla je lepa zelena pomlad. Z njo je prišlo spomladansko sonce, ki smo ga nestrpnost pričakovali.

Iz zemlje je pokukal radovedni zvonček. Zraven njega cveti brhka

vijolica. Ob rekah cvetijo sive, zlahtne mačice. Zjutraj, ko sem vstala, me je prebudil opojni vonj podleska.

Tudi živali se prebujajo iz dolgega zimskega spanja. Medved zaspanih se še ni prebudil. Čaka na konec pomladi. Ptice žvrgolijo okoli vogalov hiš. Gradijo gnezda. Kmalu se bodo

Osebne vesti

- **Rojstni dan v mesecu aprilu praznujejo**

TOZD SANITETA

Mikalnica

Bajde Francka, Cerar Marija, Gregorin Milena, Kerč Alma, Kovič Elizabeta, Kralj Helena, Klemenc Dragica, Lavrič Stanka, Limoni Vlasta, Merkužič Stane, Novak Slavka, Pavli Ivanka, Rogelj Marija, Rožič Ana, Smolnikar Ivanka, Kos Bernarda, Pernuš Toži, Cerar Mirko,

Sanitetna konfekcija

Babič Stanka, Gabrič Marija, Gregorin Danica, Heine Mira, Hrovat Marija, Keršič Ema, Kurent Marija, Marinšek Justina, Miklič Monika, Novak Jana, Peterc Cveta, Rojc Dragica, Tepež Angelca,

Otroška konfekcija

Gomboc Darinka, Križman Nada, Križnik Ivanka, Lenček Stanislav, Milič Ivana, Vozel Marija, Ložar Vera, Žebalc Antonija,

Tkalnica ovojev

Belcijan Pavla, Kočar Angelca, Oražem Marjan, Sajevec Helena,

Tkalnica širokih tkanin

Cerar Božidar, Lipovšek Marija, Pestotnik Ivan, Urbanija Ana, Žankar Antonija,

Pripravljalnica

Dolinar Franc, Narobe Marija,

Oddelek netkanega blaga

Jere Miro, Klopčič Slavko, Merkužič Jože, Rode Peregrin,

Belilnica

Dimič Mitar, Uštar Janez,

Vodstvo Sanitete

Kurnik Dragica, Podpeskar Jože dipl. ing.

TOZD FILTRI

Kovač Dragi, Pavovec Olga, Prašnikar Marija, Švarc Sonja, Trlep Marija, Urbanija Helena, Verbič Marija, Varaždinac Antonija,

DSSS — SKUPNE SLUŽBE

Bokal Franc, Černohorski Vukosava, Drobne Ljuba, Dolinšek Ciril, Kerč Franc, Kotnik Jože, Kremič Marko, Merkužič Danica, Podbrežnik Antonija, Rožič Stane, Repnik Marinka oec., Štrukelj Zdravko, Urbanija Anton, Volčini Jelka, Ves Viktor, Cerar Marko, Babnik Janez, Belcijan Bernarda, Blatnik Branislav, Frankovič Boris, Pivec Peter, Vasilevski Blagoje, Štempihar Franc,

- **Rodili so se:**

Prosenc Anka — hči
Vozel Marija — sin
Grošelj Duša — sin

OBVESTILO

Vse delavce DO TOSAMA obveščamo, da je zaradi boljšega zajemanja in obdelave podatkov o izrabi delovnega časa prišlo do sprememb. Te spremembe narekujejo kvalitetnejše zagotavljanje ustreznih podatkov — javljanje odsotnosti in prinašanje potrdil o zdravstveni opravičenosti z dela ali »bolniških listov«.

Zato obveščamo vse delavce TOSAMA, da so dolžni v 24 urah po izostanku z dela o tem javiti in navesti vzrok izostanka svojemu vodji dela oziroma evidentičarki!

Vse bolniške liste je treba takoj po zaključku bolniške odsotnosti obvezno oddajati sproti ali pa zagotoviti ustrezno oddajo svojemu vodji dela oz. evidentičarki, najkasneje 2. v mesecu za pretekli mesec.

Prosimo, da upoštevate nastale spremembe, v nasprotnem primeru različne odsotnosti in bolniška odsotnost ne bodo prikazane in obračunane!

OBVESTILO

Obveščamo vse delavce, ki imajo zdravstvene težave in želijo iti na zdravstveno okrevanje, da lahko oddajo pismeno vlogo v tajništvo delovne organizacije do vključno 16. aprila 1985.

Splošno kadrovski sektor

ZAHVALA

Vsem, ki ste ob smrti moje drage mame Pavle Klopčič darovali cvetje, jo spremljali na njeni zadnji poti ali sočustvovali z menoj, se iskreno zahvaljujem. Hvala tudi OOS za izkazano pozornost.

Pavla Drešar

Mali oglasi

- Smučiči Elan RC Ing. Sten. malo rabljene, z vezmi Marker 30 prodam. Int. 230, Bogdan
- Prodaja se moško kolo »Senior« — 5 prestav. Informacije na int. 224

20 let

TOSAMA

Dopisujte - oglašajte!

Uredniški odbor:

Majda Štempihar — korektor,
Marta Drčar, Florjančič Bogdan,
Sonja Rode, Silva Mežnar —
blagajnik, Janez Pižmoht, Stane Tomažič, Friderik Anzi,
dipl. ing., Vida Vodlan, Tone Stare — fotograf, Marjana Lubinič, dipl. iur. — glavni urednik.

Naklada: 1300 izvodov

Tisk: Papirkonfekcija Krško

